

Domstolens dom (första avdelningen) av den 13 december 2012 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — BLV Wohn- und Gewerbebau GmbH mot Finanzamt Lüdenscheid

(Mål C-395/11) ⁽¹⁾

(Beskattning — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Beslut 2004/290/EG — En medlemsstats tillämpning av en avvikande åtgärd — Bemyndigande — Artikel 2.1 — ”Bygg- och anläggningsarbeten” — Tolkning — Leveranser av varor omfattas — Möjlighet att endast tillämpa den avvikande åtgärden till viss del — Restriktioner)

(2013/C 38/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BLV Wohn- und Gewerbebau GmbH

Motpart: Finanzamt Lüdenscheid

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesfinanzhof — Tolkning av artikel 2.1 i rådets beslut 2004/290/EG av den 30 mars 2004 om bemyndigande för Tyskland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 21 i det sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter (EUT L 94, s. 59) — Rätten för den bemyndigade medlemsstaten att endast tillämpa detta bemyndigande till viss del — Begreppet ”bygg- och anläggningsarbeten” i nämnda bestämmelse — Huruvida leveranser av varor omfattas

Domslut

1. Artikel 2.1 i rådets beslut 2004/290/EG av den 30 mars 2004 om bemyndigande för Tyskland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 21 i det sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter ska tolkas så, att förutom sådana transaktioner som betraktas som tillhandahållande av tjänster i enlighet med definitionen i artikel 6.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2004/7/EG av den 20 januari 2004, omfattar bestämmelsens ”bygg- och anläggningsarbeten” även sådana transaktioner som utgör leverans av varor i den mening som avses i artikel 5.1 i direktivet.
2. Beslut 2004/290 ska tolkas så, att Förbundsrepubliken Tyskland har rätt att välja att endast tillämpa bemyndigandet till viss del,

nämligen endast på bestämda undergrupper, såsom vissa sorters bygg- och anläggningsarbeten, och tillhandahållanden till vissa mottagare. När medlemsstaten gör denna indelning i undergrupper är den skyldig att iakttäva principen om skatteneutralitet liksom de allmänna principerna i unionsrätten, framför allt proportionalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att med beaktande av samtliga relevanta rättsliga och faktiska omständigheter undersöka om detta är fallet i det nationella målet, och att i förekommande fall vidta de åtgärder som behövs för att avhjälpa de skadliga resultaten av en tillämpning av de berörda bestämmelserna som strider mot proportionalitetsprincipen och mot rättssäkerhetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT C 311, 22.10.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 december 2012 (begäran om förhandsavgörande från Krajowa Izba Odwoławcza — Polen) — Forposta SA, ABC Direct Contact Sp. z o.o. mot Poczta Polska SA

(Mål C-465/11) ⁽¹⁾

(Direktiv 2004/18/EG — Artikel 45.2 första stycket d — Direktiv 2004/17/EG — Artiklarna 53.3 och 54.4 — Offentlig upphandling — Posttjänster — Kriterier för uteslutning från att tilldelas kontrakt — Allvarligt fel i yrkesutövningen — Skydd för allmänintresset — Upprätthållandet av en sund konkurrens)

(2013/C 38/09)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Krajowa Izba Odwoławcza

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Forposta SA, ABC Direct Contact Sp. z o.o.

Motpart: Poczta Polska SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Krajowa Izba Odwoławcza — Tolkning av artikel 45.2 d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 124, s. 114) och av artiklarna 53.3 och 54.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 134, s. 1) — Skäl för att utesluta en ekonomisk operatör från deltagande i offentlig upphandling — Begreppet

”allvarligt fel i yrkesutövningen” — Nationell lagstiftning enligt vilken uppdragsgivaren är skyldig att utesluta en ekonomisk aktör som har tilldelats ett kontrakt vilket han har frånträtt inom tre år från det att upphandlingsförfarandet inleddes och värdet på det ej utförda arbetet utgör minst 5 procent av kontraktsvärdet

Domslut

1. Artikel 45.2 första stycket d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster ska tolkas så, att den utgör hinder för att det i nationell lagstiftning föreskrivs att ett allvarligt fel i yrkesutövningen, som leder till att den ifrågavarande aktören automatiskt utesluts från ett pågående förfarande för offentlig upphandling, föreligger när den upphandlande myndigheten, på grund av omständigheter som kan tillskrivas en ekonomisk aktör, har upphävt, sagt upp eller frånträtt ett tidigare avtal om offentlig upphandling med denna aktör, och upphävandet, uppsägningen eller frånträdet skett högst tre år innan upphandlingsförfarandet inleddes samt värdet på det icke utförda arbetet enligt det tidigare avtalet uppgår till minst fem procent av kontraktsvärdet.
2. De unionsrättsliga principerna och bestämmelserna om offentlig upphandling innebär inte att det är motiverat att en nationell lagstiftning, såsom den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, med hänsyn till skyddet för allmänintresset, den upphandlande myndighetens legitima intressen och skyddet för en lojal konkurrens mellan de ekonomiska aktörerna, föreskriver att den upphandlande myndigheten är skyldig att automatiskt utesluta en ekonomisk aktör från ett förfarande för offentlig upphandling vid sådana förhållanden som dem som avses i svaret på den första frågan.

(¹) EUT C 13, 14.1.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 december 2012 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) mot Société Vinifrance SA

(Mål C-670/11) (¹)

(Skydd av unionens finansiella intressen — Förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 — Artiklarna 4 och 5 — Administrativ sanktion — Administrativ åtgärd — Förordning (EEG) nr 822/87 — Stöd för privat lagring av koncentrerad druvmust — Ursprung i gemenskapen — Förordning (EEG) nr 1059/83 — Långfristigt lagringsavtal — Artikel 2.2 — Artikel 17.1 b — Minskning av stödet med utgångspunkt i hur allvarlig överträdelsen är)

(2013/C 38/10)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Motpart: Société Vinifrance SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Conseil d'État — Tolkning av artiklarna 2.2 och 17 i kommissionens förordning (EEG) nr 1059/83 av den 29 april 1983 om lagringsavtal för bordsvin, druvmust, koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust (EGT L 116, s. 77; svensk specialutgåva, område 3, volym 16, s. 82), av bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT L 84, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 23, s. 7) samt av bestämmelserna i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1) — Gemenskapsstöd för lagring av koncentrerad druvmust som motprestation för slutande av ett lagringsavtal med det nationella interventionsorganet — Producenten har köpt druvmusten från ett fiktivt eller icke existerande bolag — Begreppet "[vara i producentens] ägo" i den mening som avses i förordningen — Förordning i vilken det har inrättats en unionsstöddordning utan att det till denna har knutits ett system med sanktioner i händelse av överträdelser av bestämmelserna i förordningen — Bestämmande av detta system i ett fall där unionens finansiella intressen har skadats

Domslut

1. I ett fall som det i det nationella målet, där det förhållandet att ett bolag som påstås ha sålt druvmust inte existerar medför att det inte kan styrkas att musten har ursprung i gemenskapen, kan en producent som har förvärvat nämnda druvmust från detta bolag under inga omständigheter få lagringsstöd enligt rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2253/88 av den 19 juli 1988.
2. Under sådana förhållanden som är i fråga i det nationella målet gäller följande:

— Artikel 17.1 b i kommissionens förordning (EEG) nr 1059/83 av den 29 april 1983 om lagringsavtal för bordsvin, druvmust, koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2646/1999 av den 15 december 1999, kan inte utgöra rättslig grund för att ålägga en producent en sanktion för att denne har underlåtit att uppfylla det i förordning nr 822/87, i dess lydelse enligt förordning nr 2253/88, föreskrivna villkoret att druvmust måste ha ursprung i gemenskapen för att kunna ge rätt till lagringsstöd.

— När det varken i den sektorsspecifika lagstiftningen eller i den nationella lagstiftningen finns någon bestämmelse som föreskriver att en sanktion ska tillämpas, kan de aktuella oegentligheterna inte bli föremål för en "sanktion", i den mening